

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தையினால் உங்களுக்குச் சரியான பாதை காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் தவறான அல்லது பாவகரமான செயல்கள் எதையும் செய்யாதீர்கள்.

கேள்வி: இந்நேரத்தில் மனிதர்கள் கொண்டிருக்கின்ற எண்ணங்கள் பாவகரமானவை. ஏன்?

பதில்: அவர்களது புத்தி எது சரி, எது பிழை என்ற புரிந்துணர்வைக் கொண்டிராததால் ஆகும். மாயை அவர்களது புத்தியை முழுமையாகப் பூட்டிவிட்டாள். தந்தை வந்து உண்மையான புரிந்துணர்வைக் கொடுக்கும்வரை, அவர்கள் எண்ணங்கள் அனைத்தும் பாவகரமானவை ஆகும். மாயையின் இராச்சியத்தில் அவர்கள் கடவுளை நினைவுசெய்கின்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர்களது எண்ணமும் தவறானதேயாகும், ஏனெனில் அவர்கள் கடவுளை மிகச்சரியான இனங்காணவில்லை. இவை புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய, சூட்சுமமான விடயங்களாகும்.

பாடல்: ஓம் நமசிவாய.

ஓம் சாந்தி. இனிமையான, இனிமையான குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். பாடலின் மிகச்சரியான அர்த்தத்தை உங்களின் புத்தி புரிந்துகொண்டுள்ளது. இதைப் பாடியவர்கள் அதன் அர்த்தத்தை அறியமாட்டார்கள். நீங்கள் இதன் நடைமுறை அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதுடன் உங்களின் முன்னால் உங்கள் உதவியாளராக இருக்கின்ற தந்தையினால் முயற்சி செய்யவும் தூண்டப்படுகிறீர்கள். அதிகளவு துன்பம் இருக்கின்றபோதே தந்தை உதவியாளர் ஆகுகின்றார். மனிதர்கள் அனைவரதும், அதாவது, இப்பொழுது இந்தப் பழைய உலகிலுள்ளவர்கள் அனைவரினதும் மறைமுகமான உதவியாளராக அவர் இருக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். இங்கே பல ஜீவராசிகளும், பல விதமான மிருகங்களும் உள்ளன. சத்தியயுகத்தில் தூய்மையற்ற பொருட்களோ அல்லது தூய்மையற்ற மிருகங்கள் போன்றவையோ இருக்கமாட்டாது. இந்த நாடகம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. செல்வந்தர்கள் நிச்சயமாக நல்ல தரமான வீடுகளையும், தளபாடங்கள் போன்றவற்றையும் வைத்திருக்கின்றார்கள். ஏழைகள் எவற்றை வைத்திருக்கின்றார்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ளலாம். தற்போது முழுப் பழைய உலகமுமே இராவண இராச்சியமாகும். பூச்சிகளும், பாம்புகளும் ஊர்வன போன்றவை அனைத்துமே சேதத்தை விளைவிக்கின்றன. எவ்வாறு மனிதர்கள் தமோபிரதானாக இருக்கின்றார்களோ, அவர்களது பொருட்களும் தமோபிரதானாகவே உள்ளன. நாற்பது மாடிக்கட்டத்தை மக்கள் கட்டியபோதும் சத்தியயுகத்துடன் ஒப்பிடும்போது அது ஒன்றுமேயில்லை. அவை அழிக்கப்படுவதற்காகவே கட்டப்பட்டுள்ளன. பாபா வந்துள்ளார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆத்மாக்களுக்கும், பரமாத்மாவிற்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசமே முதலில் பாபா விளங்கப்படுத்துகின்ற விடயமாகும். மனிதர்கள் ஆத்மாவையோ, பரமாத்மாவையோ அறியமாட்டார்கள். ஆத்மாவினதும், பரமாத்மாவினதும் ரூபம் என்ன என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர்கள் ஆலயங்களில் வழிபடுகின்றனர்;; அனைவரும் பூஜிக்கின்ற மிகப்பெரிய சிவலிங்கத்தை அவர்கள் பெனாரஸில் வைத்திருக்கின்றனர். ஆத்மாவாகிய நட்சத்திரம் நெற்றியின் மத்தியில் வசிக்கின்றார் எனவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். நெற்றியின் மத்தியில் பெரியதொரு பொருள் இருந்திருந்தால், அது ஒரு கட்டியைப் போன்று இருந்திருக்கும். இந்த விடயங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். பரமாத்மாவும் நட்சத்திரம் போன்றவரே, ஆனால் நீங்கள் இதை மறந்துவிடுகின்றீர்கள். நீங்கள் சிவப்பாவை நினைவு செய்கின்றபோது, பாபா ஒரு நட்சத்திரம் போன்றவர் என்பதும், அவரினுள் முழு ஞானமும் உள்ளது என்பதும் உங்கள் புத்தியில் பிரவேசிக்க வேண்டும். அவரே சத்தியமானவரும், உயிர்வாழ்பவருமாவார். அவரும் ஒரு புத்தியைக் கொண்டுள்ளார். மனம், புத்தியிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். மனமே புயல்களைக் கொண்டுள்ளது. சத்தியயுகத்தில் புயல்கள் போன்றவை இருக்கமாட்டாது. இங்கு மக்கள் சாதாரணமான, பாவகரமான எண்ணங்களைக் கொண்டுள்ளனர். இந்நேரத்தில் மக்கள் உருவாக்கும் எண்ணங்கள் அனைத்தும் பாவகரமானவை. நீங்கள் இந்த விடயங்களை மிகத்தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அமைதிதாமதத்தையும், சந்தோஷதாமதத்தையும் நினைவுசெய்வது மிக இலகுவானது. உங்களுக்குச் சூட்சுமமான விடயங்களும் விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சூட்சுமமான ஆத்மா உயிர்வாழ்பவரும், சத்தியமானவருமாவார். ஆத்மா ஒரு கருப்பையினுள் பிரவேசிக்கும்போதே சரீரம் அசையத் தொடங்குகிறது. உண்மையில் ஐந்து தத்துவங்களுமே உயிர்வாழ்பவை, இதனாலேயே பொருட்களால் வளர்ச்சியடைய முடிகின்றது. ஆயினும் அவற்றிற்கு மனமோ, புத்தியோ இருப்பதில்லை. அவற்றின் சிந்தனைக்கான கேள்விக்கே இடமில்லை. கருப்பையிலேயே சரீரம் வளர்கின்றது. எவ்வாறு ஒரு மரம் வளர்கின்றதோ, அவ்வாறே சரீரமும் வளர்கின்றது, ஆனால் அதற்கு ஞானமில்லை. ஞானமும், பக்தியும் மனிதர்களுக்கானது ஆகும். ஆத்மாவே பக்தி செய்கின்றார். ஆத்மாவே ஞானத்தைச் செவிமடுக்கின்றார். ஆத்மாவே மனதையும் புத்தியையும் கொண்டிருப்பதுடன், நல்ல அல்லது தீய எண்ணங்களையும் கொண்டிருக்கின்றார். அந்த எண்ணங்களைச் செயல்படுத்துவதா இல்லையா என்ப புத்தியே பின்னர் துர்மானிக்கின்றது. தந்தை வரும்வரை, மக்கள் கொண்டிருக்கின்ற எண்ணங்கள் அனைத்தும் பாவகரமானவை. அவர்கள் கடவுளை நினைவுசெய்தபோதிலும் அவர்களுடைய நினைவு சரியானதா அல்லது தவறானதா என உங்களால்; மாத்திரமே புரிந்துகொள்ள முடியும். ஒளித் தத்துவம் கடவுளல்ல, மக்கள் கடவுளை நினைவுசெய்கின்ற எண்ணத்தைக் கொண்டுள்ளனர்;; அவர்களது புத்தியும் அது சரி என்றே கூறுகின்றது. ஆயினும் அவர்களது புத்தியில் பூட்டு உள்ளது, ஏனெனில் இது மாயையின் இராச்சியமாகும். மக்கள் செய்கின்ற பக்தி தவறானதாகும்.

அவர்கள் கிருஷ்ணரைப் பூஜிக்கின்றனர், ஆனால் அவர்களுக்கு எந்தப் புரிந்துணர்வுமில்லை. அவர்கள் செய்வதெல்லாம் அதர்மமாகும். இப்பொழுது தந்தையிடமிருந்து உங்களுடைய புத்தி விவேகத்தைப் பெற்றுள்ளது. தவறான செயல்களைச் செய்வதற்கு உங்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பௌதீக அங்கங்களினூடாகப் பாவகரமான செயல்களைச் செய்யத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தி கூறுகின்றது: கடவுள் சர்வவியாபி அல்ல. இப்பொழுது புத்தி சரியான பாதையைக் கண்டுள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது அனைத்தினதும் மிகச்சரியான விளக்கத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். நீங்கள் முன்னர் வழக்கமாக செய்த அனைத்தையும் தவறாகவே செய்தீர்கள். நீங்கள் செய்த பக்தியும் அதர்மமானதாகும். சிவனைப் பூஜிப்பதற்காக அவர்கள் பெரிய லிங்கத்தை உருவாக்குகின்றார்கள், ஆனால் சிவபாபா அவ்வளவு பெரியவர் அல்ல. இப்பொழுது உங்கள் புத்தியின் பூட்டுத் திறந்துள்ளது, அவை அனைத்தும் அதர்மமானது என நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். இந்த உலகம் பொய்யானது, ஆனால் சத்தியபுகழோ உண்மையான உலகமாகும். அதை ஸ்தாபித்தது யார்? ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே சத்தியம் என அழைக்கப்படுகின்றார்; அவர் உங்களுக்குக் கூறுகின்ற அனைத்துமே உண்மையாகும். அவர் சத்தியத்தைக் கூறிச் சத்தியபூமியை ஸ்தாபிக்கின்றார். இவை வேறு எவருமே புரிந்து கொள்ளமுடியாத, மிக ஆழமான, விபரமான விடயங்களாகும். நீங்கள் அதிக ஆழத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: உங்களால் இந்த விடயங்களைக் கிரகிக்க முடியாதுவிடின் தந்தையையும், ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்து துன்பதாமத்தை மறவுங்கள். மக்கள் புதிய லீடு ஒன்றைக் கட்டுகின்றபோது, அவர்களது புத்தியின் யோகம் பழையதிலிருந்து அகற்றப்பட்டுப் புதியதுடன் இணைக்கப்படுகின்றது. பழைய லீடு அழிக்கப்படவேண்டும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். இது எல்லையற்ற ஒரு விடயமாகும். உங்களுடைய சரீரம் உட்பட, அனைத்தையும் நீங்கள் நீக்கிச் செல்ல வேண்டும். அந்தச் சரீரம் உங்களுடன் வரமாட்டாது. ஆத்மாவே தந்தையிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் எவ்வாறுள்ளேன், நான் என்னவான இருக்கிறேன் என்பதையும்; எவ்வாறு ஒவ்வொரு ஆத்மாவிலும் ஒரு பாகம் பதியப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நினைவுசெய்யுங்கள். அத்தகைய சின்னஞ்சிறிய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பாகம் பதியப்பட்டுள்ளது. 8.4 மில்லியன் பிறவிகளின் பாகங்களைக் கொண்டிருப்பது அசாத்தியமாகும். இப்பொழுது தந்தை உங்களது புத்தியின் பூட்டைத் திறந்துள்ளார், எனவே அவை அனைத்தும் தவறானவை என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். அத்தகைய சின்னஞ்சிறிய ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பாகம் பதியப்பட்டுள்ளதைப் பற்றித் தந்தை உங்களுக்குக் கூறுகின்றவை சரியானதே ஆகும். தந்தை குழந்தைகளுடன் மாத்திரமே பேசுகின்றார். அவர் ஞானம் நிறைந்தவராவார். அவர்கள் கூறுகின்றனர்: இன்னார் ஐ.சி.எஸ்.ற்காக (இந்தியன் சிவில் சேவீஸ்) கற்றுள்ளார். ஆத்மாவே அவரது அங்கங்களின் மூலம் கற்கின்றார். ஒருவர் முக்கியஸ்தராகவோ அல்லது செல்வந்தராகவோ இருந்தபோதிலும் கூட அவர் நோய்வாய்ப்பட முடியும். முக்கியஸ்தர் நூண்ட ஆயுளைக் கொண்டிருப்பார் என்றில்லை. முக்கியஸ்தர்கள் போன்று, ஏழை மக்கள் அதிகளவு பாவம் செய்வதில்லை. இந்த உலகில் பாவத்தைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை. இது பாவாத்மாக்களின் உலகம். அவர்கள் செய்கின்ற அனைத்திலும் பாவமே செய்கின்றார்கள். அவர்கள் பிராமணப் புரோகிதருக்கு உணவு அளிக்கும்போது அதுவும் தூய்மையற்றவர்களுக்கே உணவு அளிப்பதாகும். தூய்மையற்றவர்களுக்கு உணவு அளிப்பதில் புண்ணியம் எதுவுமில்லை. நீங்கள் இப்பொழுது உண்மையாகவே தூய்மையாகுகின்றீர்கள். சந்தியாசிகள் தூய்மையாகினாலும் அவர்கள் தூய உலகிற்குச் செல்வதில்லை. அவர்கள் தூய்மையற்ற உலகிலேயே மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் தூய்மையற்ற உலகில் மறுபிறவி எடுப்பதில்லை. உலகின் காலஎல்லை மிக நூண்டது என அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். விநாசம் இடம்பெறும்வரை, அனைவரும் தொடர்ந்தும் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும்; அதிலிருந்து எவராலுமே விடுபட முடியாது. இது உங்களின் இறுதிப் பிறவியாகும். நீங்கள் தூய உலகிற்குச் செல்ல உள்ளீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். தந்தை இங்கிருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் தூய இல்லறப்பாதைக்கு உரியவர்களாக இருந்தீர்கள்; நீங்கள் தேவர்களாக இருந்து தொடர்ந்தும் மறுபிறவி எடுக்கின்றீர்கள். நீங்கள் உங்களது கடந்த காலப் பிறவிகள் பற்றி அறியமாட்டீர்கள். இது ஒருவருக்கு மாத்திரம் கற்பிக்கப்படவில்லை; பலர் இதைக் கற்கின்றனர். தந்தை பிராமணக் குழந்தைகளுடன் மாத்திரம் பேசுகின்றார். சூத்திரர்கள் இந்த விடயங்களைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். முதலில் அவர்களுக்கு ஏழு நாட்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி, அவர்களைப் பிராமணர்கள் ஆக்குங்கள், அதனால் தாங்கள் சிவனுடைய குலத்திற்கு உரியவர்கள் எனவும், தாங்கள் பிரம்மகுமாரர்களும், குமாரிகளும் எனவும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். இந்தக் கல்வியின் மூலம் நீங்கள் புதிய உலகின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். இவர்கள் பிரம்மாவின் வாய்வுழித் தோன்றல்கள். அனைவரும் பிரஹ்மபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள். அவர் முப்பாட்டனார் என அழைக்கப்படுகின்றார். பிரம்மா எப்பொழுதும் மிகவும் வயதானவராகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். கிறிஸ்துவின் ரூபமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவர்களும் தொடர்ந்தும் மறுபிறப்பு எடுக்கின்றார்கள். முப்பாட்டனார் கிறிஸ்து! (கிறிஸ்தவ மதக்கிளையின் மூதாதை) சிவபாபா அசரீரியானவர். நீங்கள் அவரைத் தந்தை என அழைக்கின்றீர்கள். அவர் அசரீரியானவர், அவர் தந்தையாகிய கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவருக்கென ஒரு தந்தையோ அல்லது குருவோ இல்லை, ஏனெனில் அவரே சற்குரு ஆவார். எனவே அந்தக் குருமார்கள் யார்? அவர்கள் பௌதீக யாத்திரையில் செல்கின்றார்கள், ஆனால் நாங்களோ ஆன்மீக யாத்திரையில் செல்கின்றோம். ஒருவர் இங்கே மரணிக்கின்றபோது, அவர் சுவர்க்கத்துக்குச் சென்றுவிட்டதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர், ஆனால் அது பொய்யாகும், ஏனெனில் அவர் இங்கேயே திரும்பி வருகின்றார். இன்னார் முடிவற்ற ஒளியுடன் கலந்துவிட்டதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். அச்சா, மகான்களும், புனிதர்களும் மரணிக்கின்றபோது முடிவற்ற ஒளியுடன் கலந்திருந்தால், ஏன் அவர்களின்; வருடாந்த நினைவுதினம் கொண்டாடப்படுகின்றது? அவர்கள் முடிவற்ற ஒளியுடன் கலந்திருந்தால், அது மிகவும் நல்லது. ஆனால் அவர்களின் வருடாந்த நினைவுதினத்தை நாடாதுவதும், பிராமணப் புரோகிதருக்கு உணவளிப்பது போன்றவையும் பொய் என்றாகிவிடுகின்றது. அவர் சுவர்க்கவாசி ஆகுகின்றார், ஆயினும் அவர்கள் நரகத்திலுள்ள உணவை அவருக்கு அளிக்கின்றார்கள்; அது அதர்மம் என

அழைக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் செய்வதெல்லாம் தவறானதாகும். மனிதர்களின் புத்தி முற்றாகப் பூட்டப்பட்டுள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் வந்து பூட்டைத் திறக்கின்றேன், ஆனால் மாயை அதை மூண்டும் பூட்டுகின்றாள். கடவுள் சர்வவியாபி என அவர்கள் கூறுகின்றனர். இந்த ஞானம் தொன்றுதொட்ட காலத்திலிருந்தே தொடர்கின்றது எனவும் அவர்கள் எண்ணுகின்றனர். ஏழை மக்கள் எதையுமே அறியமாட்டார்கள். பிரம்மாவின் பகலும், பிரம்மாவின் இரவுமாகிய, ஞானம் பக்தி இரண்டும் சமமானவை. எனவே ஏன் அவர்கள் பகலாகிய சத்தியயுகத்தை அதிகளவு நூடித்தும், இரவை அதிகளவு குறைத்தும் உள்ளனர்? பிரம்மாவின் பகல், பிரம்மாவின் இரவு இரண்டும் சமமாக இருக்கவேண்டும். இது எல்லையற்ற விடயமாகும். தந்தை வந்து அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். தந்தை ஞான இரத்தினங்களின் கடல் என அழைக்கப்படுகின்றார். ஒவ்வொரு இரத்தினமும் நூறாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெறுமதி வாய்ந்தது. தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். இது நேற்றைய விடயமாகும். நான் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி உங்களை இராச்சிய பாக்கியத்துடன் விட்டுச் சென்றேன். நீங்கள் இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்து பின்னர் அதை இழந்துவிட்டீர்கள். நேற்று உங்களிடம் இராச்சியம் இருந்தது, ஆனால் இன்று அது உங்களிடம் இல்லை. ஆகையால் நீங்கள் மூண்டும் ஒருமுறை அதைக் கோரிக் கொள்ள வேண்டும். இது இன்றைக்கும் நாளைக்குமான விடயமாகும். நேற்று பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது. சிவனின் பிறப்பு பாரத்திலேயே கொண்டாடப்படுகின்றது. சிவபாபா நிச்சயமாக வந்திருக்க வேண்டும், அவர் மூண்டும் ஒருமுறை வந்துள்ளார். அவர் உங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். நீங்கள் இப்பொழுது சிப்பிகளிலிருந்து வைரங்களாக மாறுகின்றீர்கள். நுகர்களான நீங்கள் இப்பொழுது, நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றி அறிவீர்கள், அதாவது, நீங்கள் மூன்று காலங்களையும் அறிந்தவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இனிமையான, இனிமையான குழந்தைகளே, உங்கள் தந்தையாகிய என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்! என்னை மறக்காதீர்கள்! நான் உங்களைச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக்கவே வந்துள்ளேன். உங்களை நரகத்தின் அதிபதிகள் ஆக்கியவரை நீங்கள் மறக்கவில்லை, ஆனால், தந்தையாகிய என்னை மறந்து விடுகின்றீர்கள்! மாயை உங்களை நிச்சயமாக மறக்கச் செய்வாள். ஆயினும், நீங்கள் நினைவில் நிலைத்திருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். தந்தை ஆத்மாக்களுக்கே ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைக் கோருவது ஆத்மாக்களின் கடமையாகும். நீங்கள் சரூர உணர்வைத் துறக்க வேண்டும். குழந்தைகளாகிய உங்களை முயற்சி செய்யத் தூண்டுவதற்கு ஒரேயொரு தந்தையே உள்ளார். இது ஒரு பாடசாலை; இதில் காட்சிகள் போன்றவற்றைப் பெறுவதற்கான கேள்விக்கே இடமில்லை. நீங்கள் ஒரு தலைமை ஆசிரியரின் காட்சியைக் காண வேண்டுமா? இவ்விடயங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். இது இராஜயோகத்திற்கான பாடசாலையாகும். வந்து புரிந்துகொள்ளுங்கள். முதலில் ஒரேயொரு தந்தையின் விளக்கத்தை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். அவர்கள் அதை விளங்கிக் கொள்ளும்வரை, மேலே தொடரக்கூடாது. தந்தையின் விளக்கத்தைக் கொடுத்த பின்னர், நீங்கள் அவர்களை அதை எழுதச் செய்ய வேண்டும். தங்களின் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைச் சிவபாபாவிடமிருந்து பெறுகின்றோம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டதும், அவர்களால் அத்தகைய தந்தையைச் சந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. திரிமூர்த்தி சிவன் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிவனே பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரைப் படைக்கின்றார். நீங்கள் பிரம்மாவை நிச்சயமாக “மக்களின் தந்தை” என்றே அழைப்பீர்கள். நீங்கள் விஷ்ணுவையோ அல்லது சங்கரையோ அவ்வாறு அழைக்க மாட்டீர்கள். விஷ்ணுதாமம், பிரஹ்மபிதா பிரம்மாவின் மூலமே ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. உலகத்தாயும், உலகத்தந்தையும் பின்னர் இலக்ஷ்மி, நாராயணன் ஆகுகின்றனர். அவர்களின் குழந்தைகள் அவர்களின் வாரிசுகள் ஆகுகின்றனர். ஆகையால், “திரிமூர்த்தி பிரம்மா” என்று சொல்வதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. தந்தை இவரின் பிரவேசித்துள்ளார். தந்தை இவரின் ஆத்மாவைத் தூய்மையாக்குகின்றார். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாரம்சம்:

1. தந்தை உங்கள் புத்தியிலுள்ள பூட்டைத் திறந்துள்ளார். ஆகையால், உங்கள் புலன் அங்கங்களினூடாக எந்தத் தவறான செயல்களையும் செய்யாதீர்கள். உங்களின் எந்தவொரு எண்ணமும் பாவகரமானதாக இல்லாதிருப்பதற்குக் கவனம் செலுத்துங்கள்.
2. நீங்கள் இப்பொழுது ஸ்டு திரும்ப வேண்டும். ஆகையால் உங்களுடைய சரூரத்தை மறவுங்கள். உங்கள் புத்தியின் யோகத்தைத் துன்ப பூமியிலிருந்து அகற்றித் தந்தையையும், ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் நல்லாசிகள் நிறைந்தவராகி, மௌனச்சக்தி மூலம் தயாதொன்றைச் சிறந்ததொன்றாக மாற்றுவீர்களாக.

விஞ்ஞானக் கருவிகள் மூலம் தயா பொருட்கள் மாற்றப்பட்டுச் சிறந்ததாக ஆக்கப்படுகின்றது. அதேபோன்று, மௌனச் சக்தி மூலம் தயா சூழ்நிலைகளை அல்லது தயா உறுமுறைகளைச் சிறந்தவையாக ஆக்குங்கள். உங்கள் மேன்மையான எண்ணங்கள் மூலம் சகல ஆத்மாக்களும் தயாவற்றை மாற்றிச் சிறந்தவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும்வகையில் மிகவும் நல்லாசிகள் நிறைந்தவர்கள் ஆகுங்கள். ஞானம் நிறைந்தவராக இருக்கின்ற ருதியில் எது சரி, எது பிழை என்று அறிந்து கொள்வது வேறு விடயம், ஆனால் அதன் ரூபத்தில் உங்களுக்குள் தயாதொன்றை வைத்திருப்பது தவறாகும். ஆகவே, நீங்கள் தயாதொன்றைப் பார்க்கும்பொழுதும், ஒன்றைத் தங்கானது என அறியும்பொழுதும் அதைச் சிறந்ததொன்றாக மாற்றுங்கள்.

சுலோகம்: சகிப்புத்தன்மை எனும் தெய்வீகக் குணத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது கடின

சம்ஸ்காரங்கள் குளிர்ச்சியடைந்து விடும்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----